

Zadeva C-595/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

27. september 2021

Predložitveno sodišče:

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

22. september 2021

Tožeča stranka:

LSI – Germany GmbH

Tožena stranka:

Freistaat Bayern

Predmet postopka v glavni stvari

Živilska zakonodaja – Uredba št. 1169/2011 – Člen 17(5) v povezavi s točko 4 dela A Priloge VI – Razlaga pojma „ime proizvoda“

Predmet in pravna podlaga za predlog

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „ime proizvoda“ iz točke 4 dela A Priloge VI k Uredbi (EU) št. 1169/2011 razlagati tako, da ima enak pomen kot pojem „ime živila“ v smislu člena 17 od (1) do (3) Uredbe (EU) št. 1169/2011?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je „ime proizvoda“ to ime, pod katerim se živilo ponuja v trgovini in oglaševanju in pod katerim je splošno znano potrošnikom, čeprav ne gre za ime živila, temveč za zaščiteno ime, blagovno znamko ali izmišljeno ime v smislu člena 17(4) Uredbe št. 1169/2011?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:

Ali je „ime proizvoda“ lahko sestavljeno tudi iz dveh delov, od katerih je eden vrstno oziroma nadredno poimenovanje, ki je zaščiteno na podlagi prava znamk in se ne nanaša na posamezno živilo ter ki se pri posameznih proizvodih dopolni s pristavkom (kot drugim sestavnim delom imena proizvoda), s katerim je posamezen proizvod natančno opredeljen?

4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen:

Kateri od obeh sestavnih delov imena proizvoda je upošteven za oblikovanje dodatnih navedb v skladu s točko 4(b) dela A Priloge VI Uredbe (EU) št. 1169/2011, če sta na embalaži oba sestavna dela imena proizvoda natisnjena v različni velikosti?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18), uvodna izjava 18, člen 17 in točka 4 dela A Priloge VI

Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 45, str. 200; popravek v UL 2017, L 54, str. 21), člen 2, točka 10, ter člen 54(1) in (2)(b)

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 16

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka izdeluje proizvod, ki ga trži pod trgovskim imenom „BiFi The Original Turkey“ in ga daje v promet tako, da ga prodaja na drobno kot predpakirano živilo. Pri njegovi izdelavi sta uporabljena palmovo in repično olje. „BiFi The Original“ je v skladu z nemškim pravom znamk besedna in figurativna znamka, v skladu s pravom Unije pa figurativna znamka.

- 2 Organ, pristojen za nadzor živil, je grajal etiketo živila in 7. januarja 2019 izdal odločbo, s katero je med drugim odredil:

„[Tožeči stranki] se prepove, da proizvod z označbo [,]mini salama iz perutnine z rastlinsko maščobo in oljem[‘] pod imenom proizvoda [,]BiFi 100% Turkey[‘], ki je prikazano v osrednjem vidnem polju, daje v promet brez navedbe blizu imena proizvoda z uporabo velikosti črk, ki je najmanj 75 % srednjega črkovnega pasu (x-height) imena proizvoda in ni manjša kot najmanjša velikost črk iz člena 13(2) [Uredbe št. 1169/2011], dodatkov, ki so uporabljeni kot sestavina.

- 3 Tožeča stranka je zoper to odločbo pri predložitvenem sodišču vložila tožbo.
- 4 Tožeča stranka je v drugem četrtletju leta 2019 spremenila etiketo. Odtlej se navedba v osrednjem vidnem polju na sprednji strani embalaže glasi „BiFi The Original“ in zraven ali spodaj – v odvisnosti od velikost embalaže – „Turkey“. Nad besedo „Turkey“ je podoba purana v črni barvi. Na hrbtni etiketi je živilo pred seznamom sestavin vsakokrat opisano kot „minisalama iz perutnine s palmovim in repičnim oljem“. Velikosti črk izrazov „BiFi“, „The Original“ in „Turkey“ so različne, pri čemer je „BiFi“ izpisano z največjimi, „The Original“ pa z najmanjšimi črkami.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 5 Prepoved iz izpodbijane odločbe temelji na členu 54(1) in (2)(b) Uredbe št. 882/2004. Pogoj za odreditev prepovedi dajanja živila v promet je „neskladnost“ v smislu člena 2, točka 10, Uredbe št. 882/2004. V obravnavanem primeru je upoštevana neskladnost z določbo živilske zakonodaje iz člena 17(5) Uredbe št. 1169/2011 v povezavi s točko 4 dela A priloge VI k tej uredbi. V zvezi z zadevnim živilom so elementi dejanskega stanu te določbe izpolnjeni. Normalno obveščen, razumno pozoren in preudaren povprečni potrošnik (glej sodbo z dne 16. julija 1998, Gut Springenheide in Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, točka 31) pričakuje, da bo salama izdelana iz živalske maščobe. V obravnavanem primeru pa je bila ta maščoba nadomeščena z rastlinskimi maščobami (konkretno s palmovim in repičnim oljem).

Prvo in drugo vprašanje

- 6 Za konkretno oblikovanje označbe v skladu s členom 17(5) Uredbe št. 1169/2011 v povezavi s točko 4 dela A Priloge VI k tej uredbi je odločilno, kako je treba razlagati pojem „ime proizvoda“ iz točke 4 dela A Priloge VI k Uredbi.
- 7 Po mnenju tožeče stranke ima „ime proizvoda“ isti pomen kot ime živila v smislu člena 17(1) Uredbe št. 1169/2011. Tožena stranka pa zagovarja stališče, da gre pri „imenu proizvoda“ in imenu živila v smislu člena 17(1) načeloma za različna pravna pojma. Trdi, da je „ime proizvoda“ sicer lahko ime živila, da pa je lahko tudi izmišljeno ime ali blagovna znamka v skladu s členom 17(4) Uredbe št.

1169/2011. Predložitveno sodišče meni, da ni nedvoumno razvidno, katera od teh razlag je pravilna oziroma kako je treba razlagati navedeni pojem.

- 8 Glede na **besedilo** sta mogoči obe razlagi. Na podlagi običajnega jezikovnega pojmovanja besednega pomena pojma „ime proizvoda“ je mogoče sklepati, da gre za označbo, s katero je proizvod navadno poimenovan zaradi ločevanja od drugih proizvodov. Vendar je takšna označba lahko tako ime živila v smislu člena 17(1) Uredbe št. 1169/2011 kot tudi drugo poimenovanje, pod katerim se živilo v trgovini in oglaševanju ponuja potrošnikom in pod katerim jim je splošno znano, vključno z blagovno znamko ali izmišljenim imenom v smislu člena 17(4) Uredbe.
- 9 Tudi iz **sistematike** Uredbe št. 1169/2011 ni razvidna jasna podlaga za sklepanje. Po eni strani bi člen 17(5) Uredbe št. 1169/2011 lahko govoril v prid stališču, da je treba z imenom proizvoda razumeti ime živila v smislu člena 17(1) te uredbe, ker je v njem navedeno, da so posebne določbe o imenu živila določene v Prilogi VI. Po drugi strani pa je v tem členu navedeno tudi, da so v Prilogi VI določeni podatki, ki „spremljajo“ živilo in ki jih je treba torej navesti poleg imena živila. Naslov dela A Priloge VI pa spet govori bolj v prid temu, da ime proizvoda in ime živila pomenita isto, saj pravi, da so vsebina dela A spremni podatki ob imenu živila: s tem se očitno navezuje na ime živila v smislu člena 17(1) Uredbe.
- 10 Ker v uvodnih izjavah Uredbe št. 1169/2011 ni konkretnih navedb v zvezi s točko 4 dela A Priloge VI k tej uredbi, je prav tako težko sklepati o **smislu in namenu** te določbe. Niti iz člena 17(5) niti iz Priloge VI k Uredbi ni mogoče razbrati, da je namen določbe varstvo potrošnikov pred zavajanjem, kot je nedvomno razvidno iz člena 7 Uredbe. Nosilec živilske dejavnosti z uporabo zaščitenege imena, blagovne znamke ali izmišljenega imena v smislu člena 17(4) Uredbe št. 1169/2011 nekako odtegne pozornost od imena živila v skladu s členom 17(1) Uredbe št. 1169/2011, saj proizvod običajno oglašuje z imenom v skladu s členom 17(5) Uredbe, tako da je v dojemanju potrošnikov v ospredju predvsem to ime, in ne ime živila v smislu člena 17 od (1) do (3) Uredbe. Točka 4 dela A Priloge VI k Uredbi št. 1169/2011 bi bila tako lahko namenjena vzpostavitvi preglednosti in obveščenosti potrošnika, in sicer s tem, da bi morale biti v primerih iz točke 4 vselej zagotovljeno, da je podatek o nadomeščenih sestavinah ali dodatkih na embalaži natisnjen s črkami podobne velikosti kot ime iz člena 17(4) Uredbe, s čimer bi se zajamčilo, da so potrošniki dovolj dobro obveščeni. To, ali sta bila sestavina ali dodatek nadomeščena z drugo sestavino ali dodatkom, pa bržkone pomeni informacijo, za navedbo katere ima večina potrošnikov veliko zanimanje v smislu uvodne izjave 18 Uredbe. Tako ime proizvoda nikakor ne bi imelo istega pomena kot ime živila v smislu člena 17(1) Uredbe št. 1169/2011.

Tretje vprašanje

- 11 Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, na drugo pa pritrdilen, se postavlja vprašanje, kaj je v obravnavani zadevi „ime proizvoda“, saj tožeča stranka pod

znamko „BiFi“ prodaja zelo različne proizvode, in sicer vselej z pridatkom, ki označuje vsakokratno živilo.

- 12 Ker v točki 4 dela A Priloge VI tako kot v preostalem delu Uredbe št. 1169/2011 ni navedb o tem, kaj pomeni „ime proizvoda“, prav tako ni mogoče sklepati o tem, ali je mogoče ime proizvoda, ki je sestavljeno iz nadrednega poimenovanja in podrobne oznake, ki je prilagojena konkretnemu proizvodu. Poleg tega je zato, ker je v točki 4 dela A Priloge VI predpostavka za nastanek obveznosti označitve, ki je v njej urejena, to, da sta bila pri konkretnem živilu nadomeščena sestavina ali dodatek, za določitev imena proizvoda odločilno le to konkretno živilo. Če je ime, pod katerim se živilo ponuja v trgovini in oglaševanju in ki je potrošnikom splošno znano, sestavljeno iz več elementov, potem je v konkretnem primeru ravno to ime proizvoda. Tako je podanih veliko razlogov v prid temu, da je lahko ime proizvoda sestavljeno iz dveh ali več delov.

Četrto vprašanje

- 13 Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, se postavlja še vprašanje, glede na kateri del imena proizvoda je treba določiti velikost črk spremljajočih navedb, ki je predpisana v točki 4 dela A Priloge VI k Uredbi št. 1169/2011.
- 14 V zvezi s tem si je mogoče zamisliti različne razlage. Po eni strani bi bilo mogoče upoštevati sestavni del imena proizvoda, izpisan z največjimi črkami. Ta razlaga bi bila najbolj primerna za doseganje cilja obveščeni potrošnika. Po drugi strani pa bi se lahko upoštevala tudi velikost črk, s katerimi je izpisan sestavni del imena, ki je na embalaži živila natisnjen z najmanjšimi črkami. V prid temu bi govorilo to, da bi bil s tovrstno obveznostjo označitve poseg v svobodo gospodarske pobude živilskega podjetja omejen na najmanjšo možno mero. Nazadnje bi se lahko upoštevala tudi velikost črk, s katero je izpisan sestavni del imena proizvoda, s katerim je živilo natančneje opisano in pri katerem ne gre za vrstno poimenovanje ali blagovno znamko.